

Arrest

nr. 225 162 van 23 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Ogaden clan, net zoals uw vader. Uw moeder heeft de Ethiopische nationaliteit en is Oromo. U bent geboren in Derbahare in Gedo. U verklaart dat u 18 jaar bent of geboren bent in 2001.

Toen u vijf jaar oud was verliet u Somalië samen met uw vader en uw moeder omwille van een clanconflict waarin uw vader betrokken was. Jullie gingen naar het dorp Sagag in de Nogob zone in de Somali regio van Ethiopië wonen. Uw vader kreeg er problemen met de autoriteiten na een landdispuut

met een andere familie. De autoriteiten wilden de gronden van uw vader in beslag nemen. Daarop sloeg uw vader op de vlucht. Vervolgens verhuisde u met uw moeder naar Dire Dawa. Daar bakte en verkocht uw moeder pannenkoeken om rond te komen.

Toen u op een dag in oktober 2015 van school terug naar huis wandelde, kwam u een groep Oromo en Habashi tegen die aan het betogen waren. Er waren soldaten die hardhandig optraden tegen de betogers. Uit angst vluchtte u weg. U werd gearresteerd door soldaten en in een auto gezet met anderen. U werd naar de gevangenis Mamriya gebracht en verbleef daar enkele dagen. Gedurende uw vasthouding werd u geslagen en mishandeld. Uw moeder slaagde er uiteindelijk in u vrij te krijgen. Bij uw vrijlating werd u gefotografeerd en diende u een verklaring te tekenen dat u niet langer aan zulke acties zult deelnemen. In december 2015 waren er opnieuw betogingen. Uw moeder moedigde u aan om deel te nemen en uw mening te tonen over de repressie van de regering. U en uw moeder werden gearresteerd en naar Mamriya gebracht, waar jullie in de gevangenis van elkaar werden gescheiden. U werd er geslagen en slecht behandeld. Op een dag kwamen ambtenaren de gevangenis bezoeken. Ze zagen een wonde aan uw been, waarop u naar het ziekenhuis gebracht werd. U verbleef een week lang in het ziekenhuis. Op dag vijf sprong u door het raam toen de soldaat die u bewaakte even naar het toilet ging. U trok verder naar Addis Abeba, waar u een smokkelaar ontmoette die uw reis regelde. U reisde via Soedan en Libië naar Italië. Daar werden uw vingerafdrukken genomen. Zonder een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, trok u verder naar Zwitserland. U werd er ziek, werd er geopereerd en verbleef er enkele maanden in het ziekenhuis. In Zwitserland diende u wel een verzoek tot internationale bescherming in, maar dit werd geweigerd – naar eigen zeggen omwille van uw vingerafdrukken in Italië. Voor Zwitserland u kon uitleveren aan Italië reisde u door naar België. U bent België binnen gekomen op 13 februari 2018 en diende één dag later een verzoek tot internationale bescherming in.

Via uw vriend Abu Bakr vernam u dat uw moeder op 23 augustus 2018 overleden is in gevangenschap. Haar lichaam werd naar de moskee gebracht tijdens het vrijdaggebed.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u de algemene onveiligheid in het land.

Ter staving van uw relaas legt u een medisch verslag neer van dokter Lê Huu-Loc van het Fedasil centrum in Bovigny en een attest van CARDA.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 04/02/2019 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen duidelijkheid schept over uw werkelijke nationaliteit.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 28 februari 2018 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Wanneer hier tijdens het onderhoud op teruggekomen wordt, zegt u dat uw moeder u op de wereld bracht en zij diegene is die weet wanneer u geboren bent (CGVS, p. 5). U houdt vast aan uw eerder beweerde leeftijd.

Vervolgens dient opgemerkt dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw nationaliteit of identiteit. Gevraagd of u bewijzen kan voorleggen van uw Somalische nationaliteit, zegt u dit niet te kunnen. U verhuisde naar Ethiopië toen u amper vijf jaar oud was en had toen nog geen documenten zoals een identiteitskaart of paspoort. Over een geboorteakte weet u niets (CGVS, p. 4). U verklaart dat uw vader is verdwenen toen u vijf jaar oud was en dat uw moeder intussen overleden is, dus ook zij kunnen u hier niet meer mee helpen (CGVS, p. 4 en 6-7).

Gevraagd of u in de toekomst documenten zou krijgen in Ethiopië, zegt u dat men er normaal gezien documenten krijgt als men 18 wordt, maar dat u er niet werd geboren en het dus moeilijk zou zijn voor u (CGVS, p. 4).

U geeft aan dat uw totale gebrek aan documenten u geen problemen opleverde in Ethiopië (CGVS, p. 16). Ook voor uw inschrijving op school zouden geen documenten vereist geweest zijn. Erop gewezen dat u wel tweemaal gearresteerd werd, en gevraagd of er toen niet gevraagd werd naar identiteitsdocumenten, zegt u simpelweg dat er niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 16). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u werkelijk twee keer gearresteerd zou zijn, waarbij u een eerste maal twee weken en een tweede maal een maand werd vastgehouden, zonder dat er ooit naar identificatiedocumenten zou gevraagd zijn. Dit doet grote vragen rijzen bij uw bewering dat u nagenoeg uw volledige leven als ongedocumenteerde Somaliër in Ethiopië hebt doorgebracht, en zet bijkomend de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in Ethiopië op de helling.

Gezien u geen enkel document neerlegt ter staving van uw identiteit, nationaliteit en relaas kan er – wat de verdere beoordeling van de kernelementen van uw verzoek betreft – slechts worden voortgegaan op uw verklaringen, die echter niet kunnen overtuigen.

Uw opeenvolgende verklaringen over uw nationaliteit en geboorteplaats zijn immers onderling tegenstrijdig. Zo gaf u op de fiche voor niet-begeleide minderjarigen, alsook tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u geboren bent in het dorp Sagag in Ethiopië (zie vragenlijst

DVZ 22/05/18, vraag 5 en fiche minderjarigen). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u geboren bent in de stad Garbahare in de regio Gedo in Somalië (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, geeft u simpelweg aan dat dit een fout moet zijn van de tolk (CGVS, p. 5). Erop gewezen dat u zowel tijdens uw interview op de DVZ als in de fiche voor niet-begeleide minderjarigen aangegeven heeft dat u in Sagag geboren bent, en dat uw poging om deze tegenstrijdigheid uit te klaren door te verwijzen naar een fout van de tolk dus niet opgaat, zegt u dat de vrouw die uw Dublin-interview afnam riep naar u (CGVS, p. 13). Dit is echter geen verklaring waarom u andere verklaringen zou afleggen over uw geboorteplaats. Dat u dit enerzijds tracht af te doen als een vertaalfout en anderzijds stelt dat u niet correct behandeld werd, weet niet te overtuigen.

Bovendien blijkt uit de informatie die het CGVS ontving van Zwitserland, dat u in dat land een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend onder de Ethiopische nationaliteit, waar u op het CGVS verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten. Hiermee geconfronteerd, zegt u dat er genoteerd werd in Zwitserland dat u een Somali bent van Ethiopië. Erop gewezen dat dit niet het geval is en dat u er wel degelijk geregistreerd staat als Ethiopiër, stelt u dat dit een fout betreft (CGVS, p. 13). Deze verschillen in uw verklaringen - 'fouten' zoals u ze noemt - tasten uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Uw nationaliteit is een kernelement in de afweging van uw nood aan bescherming. Dat u geen duidelijkheid wilt of kan scheppen over uw nationaliteit hindert het onderzoek van het CGVS.

Er zijn ook andere elementen die doen twifelen aan uw voorgehouden Somalische nationaliteit. Zo slaagt u er niet in concreet te maken om welke redenen uw vader en moeder besloten om Somalië te verlaten toen u vijf jaar oud was. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) – waar u overigens verklaarde uw hele leven in Ethiopië gewoond te hebben – stelt u dat u uw vader nooit gezien heeft, en dat uw moeder u vertelde dat hij Somalië omwille van problemen verlaten had (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op de vraag welke problemen hij er dan gekend heeft, stelt u dat u dit niet verteld werd. U herhaalt dat u enkel weet dat hij omwille van problemen vertrok (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Naast het feit dat u ronduit tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw vader - zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u uw vader wel degelijk gekend heeft tot u vijf jaar oud was – is het tevens opmerkelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verwijst naar een clanconflict. U vertelt dat uw vader en moeder besloten om Somalië te verlaten toen u vijf jaar oud was omwille van een clanconflict met de Hawiye. U weet evenwel niet waarover dat conflict ging. U geeft aan dat u daar verder niets over verteld werd (CGVS, p. 12). Gevraagd sinds wanneer u weet heeft van dit clanconflict, stelt u dat uw moeder u erover inlichtte toen jullie vanuit Somalië naar Sagag trokken (CGVS, p. 12). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over de redenen van het voorgehouden vertrek van u en uw familie uit Somalië tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

Opmerkelijk is dat u ook over dit clanconflict amper informatie heeft. Zo weet u niet weet met welke subclan van de Hawiye uw vader in conflict was. Nogmaals gevraagd waarover het conflict ging, stelt u vaagweg dat het op clanbasis was. Gesteld dat er toch een reden moet zijn waarom verschillende clans elkaar bevechten, stelt u dat die er inderdaad wel was maar dat u die niet kent (CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt verder dat ook de broers van uw vader betrokken waren in het conflict, maar dat zij wel in de regio bleven omdat ze kinderen hadden en omdat uw vader het doelwit was. Gevraagd waarom uw vader het doelwit was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 14). Uw vage en gebrekkige verklaringen over het conflict dat aan de basis ligt van het vertrek van uw ouders uit Somalië doet verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden nationaliteit.

Voorts plaatsen ook uw overige verklaringen over uw vader uw algemene geloofwaardigheid op de helling. Zo vermeldde u op de fiche voor niet-begeleide minderjarigen dat uw vader uw reis geregeld zou hebben vanuit Ethiopië naar Europa (zie fiche minderjarigen). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dan weer dat u uw vader nooit gezien heeft (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Op het CGVS wijzigt u uw verklaringen in verband met uw vader opnieuw en geeft u aan dat hij moest vluchten nadat hij problemen kreeg met de autoriteiten na een uit de hand gelopen grondconflict in Sagag in Ethiopië, toen u vijf jaar oud was, en dat u sindsdien niets meer van hem vernomen heeft (CGVS, p. 5 en p. 6). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheden, geeft u wederom aan dat het vermoedelijk om een fout van de tolk gaat. Gezien u op drie momenten in uw asielpcedure drie verschillende verklaringen aflegt, weet uw poging deze tegenstrijdigheden te verklaren door te wijzen op fouten van de tolk niet te overtuigen.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen, maakt u niet aannemelijk de Somalische nationaliteit te bezitten. De Ogaden clan waarvan u deel uitmaakt woont immers zowel in de Somali regio van Ethiopië

als in Jubaland in Somalië en de North-Eastern Provincie in Kenya. Op basis van uw clan valt dus geenszins uit te maken of u daadwerkelijk de Somalische nationaliteit bezit.

Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots beweert dat u de eerste vijf jaar van uw leven hebt doorgebracht in Gedo, Somalië, weten uw verklaringen over uw afkomst uit Gedo niet te overtuigen. U kan amper vertellen over uw leven in Gedo en uw verklaringen wijzen niet op een band met die regio. Zo is uw kennis over de aanwezige clans in de stad Garbaharey en de regio Gedo beperkt. U vermeldt evenwel correct dat de Marehan, Hawiye en Sheikhal er wonen, maar heeft geen idee welke subclans er aanwezig zijn (CGVS, p. 13-14). Ook kan u amper iets kwijt over de huidige en toenmalige situatie in de regio. U vertelt dat er op het moment van jullie vertrek uit Garbaharey geen overheid was en dat niemand de controle had over de stad. Vervolgens zegt u dat de Hawiye de macht hadden (CGVS, p. 15). U geeft aan dat u vernam dat Al Shabaab, zeker nog op het einde van 2015, de macht hadden in uw regio. Het mag verbazen dat u niet zeker blijkt te weten of Al Shabaab nog aanwezig is in de regio. Er gebeuren immers op regelmatige basis incidenten in de regio waarbij Al Shabaab betrokken is. Over incidenten in Gedo of Garbaharey weet u niets. Het is voorts opmerkelijk dat u niet blijkt te weten dat Gedo deel uitmaakt van Jubaland (CGVS, p. 15). Dat u wel weet dat Ahmed Madobe Jubaland leidt verbaast niet, hij is immers een zeer gekend man, in Somalië en Ethiopië, en bovendien Ogaden zoals u (CGVS, p. 15).

Tenslotte dient opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen over de redenen van uw vlucht uit Ethiopië strijdig zijn. Uit uw verklaringen in de fiche voor niet-begeleide minderjarigen blijkt immers dat uw moeder besloten zou hebben dat het beter was voor u om het land te verlaten, en dat zij vertrokken zou zijn naar een andere plaats waar haar clan woont. Ook geeft u aan dat familieleden van uw moeder gedood werden door de overheid (zie fiche minderjarigen). U haalt nergens aan dat u zelf tweemaal gearresteerd werd (zie fiche minderjarigen). Nochtans vormen de twee arrestaties en uw ontsnapping tijdens uw tweede vasthouding de redenen die u aanhaalt op de DVZ en het CGVS voor uw vertrek uit Ethiopië. Hiermee geconfronteerd, herhaalt u enkel wat u reeds op de DVZ en het CGVS verklaard heeft. Gevraagd hoe u de verklaringen in de fiche voor minderjarigen dan verklaart, stelt u dat het een misverstand kan zijn (CGVS, p. 13). Het simpelweg vasthouden aan één versie van uw verklaringen is echter niet afdoende om deze tegenstrijdigheid uit te klaren. Deze verschillen in uw verklaringen omtrent de hoofdmotieven van uw vlucht ondergraven uw voorgehouden vrees en algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande bevindingen blijkt dat u – door uw strijdige opeenvolgende verklaringen – het CGVS in het ongewisse laat over uw identiteit en nationaliteit, alsook over de werkelijke redenen voor uw verzoek tot bescherming.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat deze bevindingen te wijzigen. Wat betreft het medisch attest van de hand van dokter Lê Huu-Loc van het Fedasil centrum in Bovigny dd. 07/12/2018 moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin u de vermelde verwondingen opliep. Uit dit attest blijkt immers dat de arts zich wat dit betreft baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Het attest van CARDA stelt dat u psychologische opvolging genoten heeft, maar nergens uit het attest blijkt dat u niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud te doen op het CGVS.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4/02/19 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw

identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

In het begin van het persoonlijk onderhoud wordt u – nadat reeds tijdens de inleiding de nadruk was gelegd op het belang van eerlijke en waarheidsgetrouwe verklaringen – nogmaals gewezen op het belang van correcte verklaringen over uw verblijfplaatsen en nationaliteit, waarop u antwoordt dat u de waarheid verteld heeft (CGVS, p. 5). Halfweg in het onderhoud wordt u een tweede maal gevraagd of u eerlijk geweest bent over uw verblijfplaatsen en nationaliteit. Opnieuw beweert u de waarheid te vertellen (CGVS, p. 12). Op dat moment wordt u ook geconfronteerd met de verschillende tegenstrijdigheden tijdens uw opeenvolgende verklaringen in uw asielprocedure, maar u houdt vol dat u de waarheid verteld heeft (CGVS, p. 13). Later in het gehoor wordt u geconfronteerd met het feit dat sterk getwijfeld wordt aan uw voorgehouden Somalische nationaliteit, onder meer omdat u bij de Zwitserse autoriteiten gekend staat als Ethiopiër. U houdt evenwel vol dat u de Somalische nationaliteit bezit en stelt dat er een fout gemaakt werd. U verwijst ook naar de jonge leeftijd waarop u Gedo verliet en waardoor u weinig kennis heeft van de regio (CGVS, p. 16). Op het einde van het gehoor wordt u een vierde maal geconfronteerd met de bestaande twijfels omtrent uw nationaliteit. U reageert dat u niet wil liegen (CGVS, p. 20). Uit bovenstaande bevindingen blijkt evenwel dat u doorheen uw verschillende verklaringen geen duidelijkheid schept over uw nationaliteit.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Somalische nationaliteit, niet aangewezen is dat u naar Somalië zou worden teruggeleid.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 april 2019 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt duidelijk te hebben “*uitgelegd dat zij illegaal opgegroeid is in Ethiopië nadat haar moeder vluchtte uit Somalië*”, dat hij aldus niet is opgegroeid in Somalië en nooit de mogelijkheid heeft gehad om Somalische documenten te bekomen.

Wat zijn leeftijd betreft, stelt hij dat hij enkel en alleen kan voortgaan op hetgeen zijn moeder hem had verteld gezien zij de enige is die met zekerheid de geboortedatum en de leeftijd van verzoeker kent. Verzoeker verwijst naar de notities van zijn persoonlijk onderhoud (p. 4) en stelt te hebben uitgelegd dat hij in de onmogelijkheid was om Somalische documenten te bekomen.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS, betoogt verzoeker dat hij “*in het begin van het gehoor op het CGVS [heeft] aangegeven dat er zich problemen voordeden met de tolk en dat hij verschillende fouten maakte*” (p. 3).

Verzoeker beklemtoont dat hij niet in Somalië is opgegroeid en de clanconflicten aldus niet heeft meegemaakt. Hij wijst erop dat hij 5 jaar oud was toen hij Somalië verliet en dat zijn ouders hem nooit in detail hebben uitgelegd wat de reden van hun vertrek was, gezien zij andere zaken aan hun hoofd hadden. Verzoeker betoogt dat het gegeven dat verweerder verwacht dat hij - die als kind van vijf jaar Gedo verliet - nog levendige herinneringen heeft aan zijn regio van herkomst en hierover honderduit kan vertellen, werkelijk alle verbeelding tart.

Verzoeker betoogt dat al het voorgaande aantoont dat hij van Somalië afkomstig is en er niet terug kan keren. Hij voert aan dat verweerder zijn dossier onzorgvuldig heeft behandeld. Hij stelt dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringplicht schendt.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan”.

2.3.2. Voorop stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn identiteit, reisweg of asielaanvraag neerlegt. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale

bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een bevredigende verklaring gegeven te worden. Dit is niet het geval.

2.3.3. Verzoekers verklaringen zijn dermate incoherent dat hij verhindert zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst en achtergrond (zie *infra*). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek op 19 februari 2018. Verzoekster verklaart te zijn geboren op 1 januari 2001, terwijl medisch vastgesteld werd dat hij “*op datum van 19-02-2018 een leeftijd heeft van 20,6 met een standaarddeviatie van 2 jaar.*” (zie administratief dossier). Waar verzoeker stelt dat hij enkel en alleen kan voortgaan op hetgeen zijn moeder hem had verteld gezien zij de enige is die met zekerheid de geboortedatum en de leeftijd van verzoeker kent, kan de Raad niet inzien, noch licht verzoeker toe, waarom verzoekers moeder verzoeker foutief zou inlichten over zijn leeftijd. Bovendien betreft dit slechts een blote bewering. Hoe dan ook wijzigt dit niets aan de vaststelling dat verzoeker ouder is dan hij beweerde en aldus geen minderjarige is.

2.3.4. De Raad benadrukt verder dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. De Raad kan hierbij volstaan met vast te stellen dat verzoeker zijn nationaliteit op geen enkele wijze adstrueert en ook geen enkele ernstige poging hiertoe onderneemt. Hij faalt aldus in zijn medewerkingsplicht.

2.3.5. Verzoeker houdt voor dat hij de Somalische nationaliteit heeft, maar weet deze niet aannemelijk te maken. Zoals reeds *supra* vastgesteld legt verzoeker geen enkel document neer ter staving van zijn nationaliteit of identiteit. Verzoeker legde uit dat hij vanuit Somalië naar Ethiopië verhuisde toen hij 5 jaar was en dat hij toen nog geen documenten, zoals een identiteitskaart of een paspoort, had en evenmin iets afwist van een geboorteakte (notities van het persoonlijk onderhoud van 4 februari 2019 (hierna: notities), p. 4). De Raad ziet niet in waarom verzoeker naderhand in Ethiopië geen identiteitsdocumenten kon krijgen, zij het als vreemdeling in Ethiopië.

2.3.6. Verzoeker legde manifest tegenstrijdige verklaringen af over zijn nationaliteit en geboorteplaats. Zo stelde hij op de fiche voor niet-begeleide minderjarigen, alsook bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat hij geboren is in het dorp Sagag in Ethiopië (verklaringen DVZ, punt 5; fiche niet-begeleide minderjarige), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer verklaarde dat hij geboren is in de stad Garbahare in de regio Gedo in Somalië (notities, p. 4). Eerder op 4 juni 2016, diende verzoeker in Zwitserland een verzoek om internationale bescherming waarbij hij verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten (Document Dublinet in administratief dossier). Verzoeker stelt ter terechtzitting dat zijn advocaat hem had aangeraden identiteitsdocumenten bij de Somalische ambassade op te vragen. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat hij twee maanden geleden naar de Somalische ambassade te Brussel was gegaan maar dat ze weigerde documenten uit te reiken omdat ze van oordeel waren dat hij geen Somaliër was maar de Ethiopische nationaliteit had.

2.3.7. Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn geboorteplaats en nationaliteit tonen aan dat verzoeker geen waarachtige verklaringen aflegt aangaande zijn herkomst en nationaliteit.

2.3.8. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS, betoogt verzoeker dat hij “*in het begin van het gehoor op het CGVS [heeft] aangegeven dat er zich problemen voordeden met de tolk en dat hij verschillende fouten maakte*”. De Raad merkt op dat verzoeker inderdaad tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat bij de DVZ verkeerd werd opgetekend

wanneer hij in de gevangenis zat, doch hierbij uitdrukkelijk stelde dat er geen andere fouten werden gemaakt (notities, p. 3). Bovendien kan niet worden ingezien hoe de Somalische tolk een plaatsnaam verkeerd zou vertalen en deze zelfs een ander land (Ethiopië) zou situeren. De verschillen in verzoekers verklaringen – fouten zoals hij ze noemt (notities, p. 13) – tasten zijn geloofwaardigheid aan.

2.3.9. Verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit wordt verder ondergraven nu verzoeker niet eenduidig kan toelichten hoe en waarom zijn vader en moeder beweerdelijk Somalië verlieten. Zo gaf verzoeker bij de DVZ aan – waar hij overigens verklaarde dat hij zijn hele leven in Ethiopië gewoond had – dat hij zijn vader nooit gezien heeft, en dat zijn moeder hem vertelde dat hij Somalië “*omwille van problemen*” verliet (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker voegde eraan toe dat hem niet werd verteld wat deze problemen inhielden (“*Welke problemen hadden ze in Somalië?*”, “*Ze vertelde me dat niet. Ze vertelde enkel omwille van ‘problemen’*”, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dan weer dat hij zijn vader wel degelijk gekend heeft tot hij de leeftijd van vijf jaar had en dat zijn vader en moeder besloten Somalië te verlaten toen verzoeker vijf jaar oud was omwille van een clanconflict met de Hawiye (notities, p. 12). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen tonen aan dat zijn beweringen niet op waarheid berusten.

2.3.10. Bovendien kan verzoeker het voorgehouden clanconflict niet toelichten (notities, p. 12). Zo wist hij niet weet met welke subclan van de Hawiye zijn vader in conflict was (notities, p. 14), stelde hij niet te weten wat de reden voor het clanconflict was (notities, p. 14) en kon hij niet toelichten waarom zijn vader het doelwit was (notities, p. 14). Verzoekers vage en gebrekkige verklaringen over het conflict dat beweerdelijk aan de basis lag van het vertrek van verzoekers ouders uit Somalië doet verdere afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden nationaliteit.

2.3.11. Verzoeker voert aan in zijn verzoekschrift dat hij 5 jaar oud was toen hij Somalië verliet en dat zijn ouders hem nooit in detail hebben uitgelegd wat de reden van hun vertrek was, gezien zij andere zaken aan hun hoofd hadden. De Raad merkt op dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekers moeder verzoeker inlicht over de oorzaak van hun vlucht uit Somalië – verzoekers beweerde land van herkomst – en de problemen van zijn vader. Minstens mag worden verwacht dat verzoeker verduidelijking vraagt en dat zijn moeder die dan ook verschaft. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoekers moeder al die jaren ‘*andere zaken aan haar hoofd had*’ die haar zouden beletten om verzoeker in te lichten over de reden van hun vlucht uit Somalië. Ten slotte stelt verzoeker de zaken voor alsof hij de enige familie zou zijn van Somalische herkomst in Ethiopië en ook in zijn omgeving nooit over de problemen van Somalië zou gesproken worden.

2.3.12. Voorts ondermijnen verzoekers overige verklaringen over zijn vader zijn algemene geloofwaardigheid verder. Zo vermeldde verzoeker op de fiche voor niet-begeleide minderjarigen dat zijn vader zijn reis vanuit Ethiopië naar Europa regelde (zie fiche niet-begeleide minderjarige), terwijl hij bij de DVZ aangaf dat hij zijn vader nooit heeft gezien (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en bij het CGVS dat hij zijn vader heeft gekend tot zijn vijf jaar (notities, p. 5, p. 6). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten. Waar verzoeker voorhoudt dat het om een fout van de tolk zou gaan, wijst de Raad erop dat verzoeker drie verschillende verklaringen aflegde op drie momenten in zijn asielprocedure. Zijn poging om deze tegenstrijdigheden te verklaren door te wijzen op fouten van de tolk(en) kunnen niet overtuigen.

2.3.13. De Raad merkt op dat verzoeker elke tegenstrijdigheid in zijn verklaring tracht af te doen als een (vertaal)fout (notities, p. 13). Waar verzoeker stelt dat de tolk bepaalde zaken verkeerd vertaald heeft, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. De Raad wijst er andermaal op dat hoewel verzoeker inderdaad tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf dat bij de DVZ verkeerd werd opgetekend wanneer hij in de gevangenis zat, hij uitdrukkelijk stelde dat er geen andere fouten werden gemaakt (notities, p. 3). De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen in het Somali en door hem ondertekend, waarbij hij tevens een kopie van de vragenlijst ontving en dus later nog rustig kon inkijken. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele (andere) opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf, ook niet ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer hem daarover uitdrukkelijk gevraagd werd. Aldus is niet ernstig dat verzoeker, telkens wanneer hij geconfronteerd werd met zijn eigen strijdige verklaringen, deze tracht te verklaren als een fout van derden, met name de tolk.

2.3.14. Gelet op bovenstaande maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Hierbij dient opgemerkt dat de Ogaden clan, waarvan verzoeker deel uitmaakt, zowel in de Somali regio van Ethiopië als in Jubaland in Somalië en de North-Eastern Provincie in Kenia woont (Wikipediapagina Ogaden (clan)). De Raad kan slechts vaststellen dat de Somalische ambassade, die er geen belang bij heeft om zijn eigen onderdanen niet te erkennen, tot eenzelfde conclusie kwam en dat verzoeker ook eerder in Zwitserland had aangegeven van Ethiopische nationaliteit te zijn. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoeker bedrieglijk handelde, door te stellen een minderjarige Somaliër te zijn.

2.3.15. Tot slot zijn verzoekers opeenvolgende verklaringen over de redenen van zijn vlucht uit Ethiopië strijdig. Immers, uit verzoekers verklaringen in de fiche voor niet-begeleide minderjarigen blijkt dat zijn vader tegen de Ethiopische overheid was, verzoekers moeder besloten heeft dat het beter was voor verzoeker om het land te verlaten, dat zijzelf vertrok naar een andere plaats waar haar clan woont en dat de familieleden van zijn moeder gedood werden door de overheid (zie fiche niet-begeleide minderjarige). Verzoeker vermeldde nergens dat hijzelf tweemaal gearresteerd werd (zie fiche niet-begeleide minderjarige). Bij de DVZ en het CGVS houdt verzoeker nochtans voor dat de twee arrestaties en zijn ontsnapping tijdens de tweede vasthouding de redenen voor zijn vertrek uit Ethiopië vormen. Waar verzoeker over de verklaringen in de fiche niet-begeleide minderjarige stelt dat het een misverstand kan zijn (notities, p. 13), volstaat het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Verzoekers strijdige verklaringen over zijn vluchtmotieven ondergraven zijn voorgehouden vrees en algehele geloofwaardigheid.

2.3.16. Gelet op dat verzoeker herhaaldelijk strijdige verklaringen aflegde over alle essentiële punten van zijn asielrelaas kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker een manifest verzonnen verhaal aanbrengt.

2.3.17. De documenten die verzoeker voorlegt kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Indien de Raad niet twijfelt aan de echtheid van het medisch attest van 7 december 2018 opgesteld door dokter Lê Huu-Loc van Fedasil dan moet worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoeker de vermelde verwondingen opliep. Uit dit attest blijkt immers dat de arts zich, wat betreft de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen zou hebben opgelopen, baseerde op verzoekers verklaringen (“... *déclare avoir été victime de tortures en 2015*”). In deze benadrukt de Raad dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoeksters verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

Het attest van CARDA stelt louter dat verzoekers psychologische opvolging genoten heeft. Nergens uit het attest kan blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud te doen op het CGVS.

2.3.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.4.2. Gelet op dat de door verzoeker beweerde Somalische nationaliteit en herkomst uit Somalië geheel ongeloofwaardig is, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico

op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. Verzoeker die volgens zijn verklaringen wel uit Ethiopië komt laat ook na dit naar behoren aan te tonen en heeft hiervoor geen deugdelijke verklaring. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK